

**Roma
Polgári
Tömörülés**

„Múltunk közös lesz a jövőben is!”

BALOG ZOLTÁN miniszter úrnak
EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA

Tisztelt Miniszter Úr!

Jövőre lesz tíz éve annak, hogy kezdetét vette a „romagyilkosságoknak” nevezett újfasiszta bűncselekmény-sorozat.

2008. július 21-én kezdődtek el ezek a romák elleni atrocitások és fegyveres támadások, melyek november 3-án, Nagycsécson már halálos áldozatokkal is jártak. A cigányok életét fenyegető lövöldözések decemberben is folytatódtak.

2009. február 23-án, Tatárszentgyörgyön kegyetlen módon meggyilkolták a 27 éves Csorba Róbertet és 4 éves kislát, Robikát. Ez volt a választóvonal, amelynél bebizonyosodott, hogy cigányok ellen elkövetett támadások faji alapon, előre kitervelten történtek. Ez volt az első eset, amikor már a nyomozó hatóságok is elismerték, hogy a cigány közösség elleni tudatos gyilkosságsorozatról van szó. Egyértelműen bizonyíthatóvá vált, hogy az országban a származásuk, nevezetesen cigány származásuk alapján gyilkolnak meg ártatlan embereket, és Magyarországon „cigányvadászat” folyik.

A neonácik bűncselekmény-sorozata hat olyan ártatlan roma ember halálával végződött, amely megrázta az egész magyarországi cigány közösséget. Azt éreztük, hogy az állam nem képes érvényre juttatni a valamennyi állampolgára számára az alkotmányban garantált létbiztonságot. Ez volt az a nap, amikor azt éreztük, hogy a társadalmi és politikai szolidaritás csak igen csekély mértékben nyilvánult meg közösségünk felé.

Tatárszentgyörgy jelképévé vált annak, hogy a roma közösség társadalmi és biztonságához való joga megkérdőjelezhető.

A tragikus eseménysor kapcsán felvetődik az a kérdés is, hogy mi vezetett idáig. Kik a felelősek a történetekért, azért hogy a gyűlölet ilyen aljas módon tudott gyilkos tettekké formálódni. Kimondhatjuk: súlyos felelősség terheli a politikai elitet, amely a társadalmi szélsőségekkel, a nyíltan rasszista csoportokkal szemben nem lépett fel kellő határozottsággal. A magyar társadalom azóta sem dolgozta fel ennek a neonáci indíttatású gyilkosságsorozatnak tényeit, emlékét, politikai és társadalmi tanulságait, nem néztünk bölcsen szembe a múlt hibáival. A sebek máig nem gyógyultak be. Az elmúlt közel tíz év bizonyítja, hogy nem történt meg az események tisztességes feldolgozása, a megfelelő következtetések levonása, a tanulságok alapján történő aktív cselekvés. Nem őrizzük – kellő alázattal szívünkben – sem az áldozatok, sem a gyász emlékét.

Nem tartjuk elegendőnek, hogy csak és kizárólag a roma közösség őrzi a múlt emlékét. A többségi társadalmat is emlékeztetni kell arra, hová vezetnek a rossz szándékkal kimondott szavak, tettek és a néma hallgatások. Közös kötelességünk, hogy a világháború utáni Magyarország legsúlyosabb fajgyűlöleten alapuló szörnyű eseményét bevessük az emlékeztetudatba.

www.rptinfo.hu

Budapest, 1073 Barcsay utca 11.
telefon: +36 1 789 0517 | fax: + 36 1 789 0518 | info@rptinfo.hu

**Roma
Polgári
Tömörülés**

„Múltunk közös lesz a jövőben is!”

Tudjuk, hogy e trauma feldolgozása nem történhet meg másként, mint úgy, hogy minden egyes honfitársunk békeességben, biztonságban élheti az életét, és időközönként megállunk, számba vesszük veszteségeinket, kellő módon megemlékezünk, s összefogással, közös akarattal egy békésebb országot építünk.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Roma Polgári Tömörülés mindezek jegyében azt kéri, hogy a Magyar Kormány 2018. február 23-át nyilvánítsa a Megbékélés Emléknapjává – A Roma Áldozatok Emléke előtt tisztelegve.

Budapest, 2017. február 22.

Makai István,
a Roma Polgári Tömörülés
elnöke